

ПРЕС КЛИПИНГ

9. август 2013.

НАСЛОВИ

Радници Конфекције "Звезда" ступили у штрајк (стр. 2)

Кркобабић: Мењати систем, а не само људе (стр. 3)

Шест поскупљења на путу до купца(стр.5)

Грејаће нас – пун новчаник (стр.6)

Синдикат: Грађевинари немају зашто да славе (стр.8)

Кина одобрила кредит од 334 милиона долара за Коридор 11 (стр. 9)

Са Косова стигло 9.897 захтева за исплату пензија (стр.9)

Синдикати као интересне организације (стр. 11)

Трећина пореза овде заврши у сивој зони (стр. 12)

Матић: Исплата дугова за млеко од септембра (стр.14)

Ускоро блокада Новог Сада и Великог Градишта (стр.14)

Немар за неимаре (стр.16)

Радници Конфекције "Звезда" ступили у штрајк

Извор: Танјуг, Новости

КРУШЕВАЦ - Радници крушевачке конфекције "Звезда" јутрос су ступили у штрајк, тражећи исплату 14 заосталих зарада, уплату доприноса за пензионо и социјално осигурање и накнаде за трошкове превоза, рекла је Танјугу председница штрајкачког одбора Марина Димић.

Према њеним речима, од 153 запослених, њих 123 се изјаснило за штрајк, иако им је јуче уплаћена аконтација за мај 2012. године по 10.000 динара.

"Тај износ нам не значи много, јер ми већ дуго нисмо примали плату, задужили смо се, имамо минусе и ми те паре уопште и не видимо", казала је Димићева и додала да је радницима пре тога у марту исплаћено 13.000 динара.

Радници очекују да им руководство за почетак исплати две зараде, а да се након тога наставе преговори, навела је она, истакавши да ће радници бити истрајни у својим захтевима.

Она је додала да се 96 одсто запослених у "Звезди" изјаснило да жели да напусти фабрику и узме социјални програм који нуди држава.

Директор конфекције "Звезда" Милорад Илић рекао је Танјугу да радници могу да рачунају на плату само уколико има производње.

"Ако се организује процес производње, ако не каснимо и квалитетно одрадимо све преузете обавезе у одређеном року, од августа до краја године, Звезда ће имати услова да исплаћује по једну зарату", казао је Илић.

Он није желео да коментарише велики одзив запослених за одлазак из фабрике, напоменувши да се радницима манипулише.

Конфекција "Звезда" се у процесу реструктурирања налази од 21. јануара 2011. године, а томе су претходиле неуспешне аукције. У овом предузећу некада је радило 2.500 људи, а данас има 153 радника.

Кркобабић: Мењати систем а не само људе

Аутор: П. Васиљевић

Потпредседник Владе и лидер ПУПС О реконструкцији, учинцима, пензијама, изласку из кризе: Коректно је да одлуке доносе сви партнери у Влади. Ни странац неће моћи сам да изведе нужне промене

ГЛАВНИ задатак реконструкције Владе морају да буду промене у економској политици и подизање животног стандарда грађана. Пред тим циљевима, све кадровске промене и личне жртве мање су битне.

Тако Јован Кркобабић, потпредседник Владе и министар за рад, запошљавање и социјалну политику види садашње политичке турбуленције у Немањиној 11 које би требало до краја месеца да доведу до новог министарског тима, али и нове политике:

- У првој години рада, Влада је имала два крупна резултата. Отворили смо коначно прозор ка ЕУ и започели преговарачки процес са Бриселом. Са друге стране, покренута је велика борба против организованог криминала и корупције. На путу смо успостављања правне државе. Успех на овим кључним правцима основна је претпоставка и гаранција за решење свих других питања. Али, сви ти процеси могу да се успоре и пониште ако не зауставимо кризу и не подигнемо економију - сматра Кркобабић.

**** Верујете ли да ће реконструкција обезбедити те промене у економији и да је смена Динкића била предуслов за то?***

- Нисам учествовао у преговорима. Међутим, ако су у првом плану само кадровска решења, а не и суштинска промена онда ће резултат да изостане. Чињеница је да су економске прилике у земљи лошије него јуче. Народ све теже живи, копни потрошачка корпа, расте број оних који живе на граници издржљивости. То мора да се заустави хитним мерама и утврђивањем основних праваца економског развоја који ће условити промене у садашњем систему.

УСКРОРО НОВИ ЗАКОН О РАДУ * Када ће се усвојити нови закон о раду и шта ће бити његова суштина?

- Закони о раду и о штрајку су припремљени, али још нису у потпуности усаглашени. Да би ушли у процедуру, морају да се избалансирају бројни интереси - послодаваца, синдиката, државе али и захтеви ЕУ да се испоштују стандарди у овој области. Нереално је очекивати да се постигне апсолутни

консензус. Зато је неопходно да нађемо заједнички именитељ за све ове чиниоце и да се, колико је то могуће, уваже и ускладе сва гледишта. До краја године покушаћемо све то да усагласимо.

*** *Подржавате ли предлог да најважније економске ресоре преузме стручњак из иностранства?***

- Не знам да ли се и са којим стручњацима преговара. Али знам да министар финансија мора да чува касу. Он сам не може да мења систем већ је то задатак целокупне Владе, која мора да осмисли и реализује промене у економији. Није реално очекивати да појединац, био он страни или домаћи стручњак, суштинске промене изведе сам.

*** *Пошто не учествујете у преговорима, имате ли поверења да ће Дачић и Вучић успешно завршити процес реконструкције?***

- Господа коју помињете су озбиљни и одговорни људи и сигуран сам да теже најбољем. Али, колико ће у томе успети видећемо. По природи сам оптимиста, јер сматрам да је сутрашњи дан увек бољи од данашњег и да је све ово позитиван покушај да се изађе из тешке економске ситуације.

*** *Очекујете ли да будете у некој фази укључени у разговоре око промена у Влади?***

- Ако је Влада колективни орган и колективно доноси одлуке онда ваше питање постаја сувишно. Зато нема разлога да било шта очекујем или ишта тражим. ПУПС је коалициони партнер у Влади са одређеним бројем посланика у скупштини. Наш допринос мери се сразмерно нашој снази унутар коалиције. Коректно је да се та сразмера уважава и када се доносе одлуке. У сваком случају, не смета ми што до сада нисам учествовао у тим разговорима. Важно је да резултат буде повољан по грађане Србије, а нека га постигну и без мене.

*** *Јесте ли спремни да положите извештај о досадашњем раду?***

НИЈЕ ЧАС ЗА ИЗБОРЕ * Очекујете ли ванредне парламентарне изборе који су у Србији увек у игри?

- ПУПС је увек спреман за изборе. А хоће ли до ванредних избора доћи, и када, то зависи пре свега од главних актера у коалицији. Међутим, сматрам да ово није најбољи тренутак да се иде на биралишта и да имамо много пречих послова од избора.

- Спреман сам да га предочим у сваком тренутку. Резултати су видљиви и препознатљиви. Без обзира на тешку економску ситуацију ниједно социјално давање није каснило. Пензије се исплаћују редовно као дечји, матерински и сви остали додаци. Пола милиона најсиромашнијих пензионера Србије добило је четири рате једнократне помоћи. Све је до у динар и у сат испоштовано. И надлежни скупштински одбор позитивно је оценио сва три извештаја о раду Министарства. Од свих служби Министарства захтевам строгу штедњу. Ево и најсвежијег податка: од 15. маја до 5. августа Национална служба за запошљавање, захваљујући пре свега новом менаџменту, који је поставио прецизне стандарде рада, уштедела је 150 милиона динара. То је модел рада у мом ресору. Уштеде се постижу на сваком кораку, на укидању бесмислених набавки и службених путовања која не доносе корист за државу, на забрани коришћења аутомобила у приватне сврхе и многим другим позицијама. Увели смо ред, дисциплину и домаћинско пословање и то нам треба у целом државном апарату.

*** *Могу ли промене у Министарству финансија сада да утичу на исплату пензија?***

- Надам се да до краја године неће бити никаквих поремећаја. Максимално ћу истрајати на томе да негативних промена не буде, посебно оних који би изавале даље умањивање стандарда грађана.

Очекујем да следеће године направимо и позитиван искорак у правцу животног стандарда и повећања запослености.

Шест поскупљења на путу до купца

Аутор:З. РАДОВИЋ

У ланцу од произвођача до потрошача пољопривредни производи поскупе више пута. Паори тврде да улажу труд, а да плод њиховог рада убиру мешетари

На путу од произвођача до купца, производ поскупи бар шест пута. Од пољопривредника, који га направи, прође кроз руке прерађивача, посредника, накупаца и трговаца, а у његову цену се угради свако у овом ланцу. Паори тврде да уложе највише труда и зноја, али да плод њиховог рада убиру мешетари и продавци.

За килограм свињског меса живе ваге, на пример, сељак добија 195 до 205 динара, а у трговинама је та цена и више него дупло већа, па иде и до 550 динара. Апсурд је и што је за килограм чварака, потребно издвојити и више од 1.000 динара, што је чак пет пута више него што за кило меса заради сточар!

Миленко Бабић, узгајивач свиња из Кузмина, каже да је управо несразмера између оног што је потребно уложити и цене за коју се животиња може продати, главни разлог зашто у оборима сада уместо 35 има само 10 крмача.

- Годишње смо продавали и по 600 свиња, а сада смо смањили производњу за 60 одсто - прича Бабић. - Сељаку се најмање исплати да ради. Хранимо свиње месецима, лечимо их, негујемо и онда на крају зараде и накупци и кланичари и трговци, а сељак кад подвуче црту - зноји се и ради цабе, јер се не исплати.

ПАРАДАЈЗ ЗА БАГАТЕЛУ У појединим крајевима Србије откупна цена килограма парадајза тренутно је око 10 динара. Ипак, од овако багателне цене не само да корист немају произвођачи, него ни купци. Док дође до потрошача, тај исти парадајз на пијацама кошта од 40 до 80 динара, а у малим „комшијским“ радњама његова цена скочи и до 100 динара! С обзиром на велику количину рода и мањак купаца, произвођачи су принуђени или да прихвате цену од десет динара, или да баце поврће.

И примарни произвођачи млека су деценијама незадовољни својом позицијом. Сања Бугарски, председница Централне асоцијације произвођача млека Војводине сматра да су у најтежем положају паори који имају мали број крава.

- Просечна цена за литар млека је око 30 динара, а неки од њих добијају само 25 динара, док онима који имају веће количине млекарe плаћају и 39 динара по литру - објашњава Бугарски. - Овај проблем би се решио увођењем минималне произвођачке цене млека, а то може да се реши врло лако, једном

уредбом. Када видимо колико литар млека кошта на полицама у трговинама, не можемо бити равнодушни, а нарочито се наш труд потцењује када видимо које су цене обичног и воћног јогурта, сира и осталих прерађевина које млекари производе од нашег јефтиног млека.

Пољопривредници су покушали пре неколико дана, протестом испред зграде Владе Србије, да скрену пажњу надлежнима, да их производња пшенице кошта четири динара више од њене откупне цене.

- Приликом откупа добијамо 16 динара за килограм жита, а једна кифла у пекари кошта чак 25 динара, што је недопустиво - сматра члан Управног одбора „Банатских паора“ Мирослав Грубанов. - Пољопривредници не желе да раде на своју штету, а за рачун откупљивача, извозника и монополиста који одређују цене.

Грејаће нас – пун новчаник

Аутори: М. Љ. П. - М. Л. Ј.

Рачуни ће од наредне грејне сезоне бити већи за све потрошаче у Србији. На струју скупље за 11, на гас за 4,4, а преко топлана до пет одсто

ПЛАЋАЊЕ рачуна за комуналије биће у Србији још теже од следеће зиме, судећи према најновијим поскупљењима енергената. Цена струје виша је за скоро 11, а гас ће од септембра за домаћинства поскупети за 4,4 одсто. Неће боље проћи ни они који се греју преко даљинског система, јер ће због више цене гаса и топлане широм Србије подићи цену својих услуга.

Према прелиминарном обрачуна, од следећег месеца ће цена гаса просечно за све купце бити виша за 5,7, а за грађане 4,4 одсто. Овај енергент прошлог пута је поскупео у фебруару, и то 8,6 одсто. Рачуница тако показује да ће грејање онима који користе гас ове године бити скупље за 13 одсто у односу на прошлу зиму.

Из ЈП „Србијагас“ кажу да је ово предузеће понудило реалну цену гаса, што је значило повећање од 14 одсто.

- Након преговора са Министарством енергетике, развоја и заштите животне средине, цена гаса је умањена за 12 долара по кубном метру, односно 2,5 одсто, па је коначно повећање цена за јавне снабдеваче - дистрибутере износило 11,5 одсто - кажу у ЈП „Србијагас“. - Предвиђена је и аутоматска промена цене у складу са нафтном формулом, и то је резултирало да повећање према јавним снабдевачима - дистрибутерима уместо 11,5, буде 6,4 одсто, што такође не значи да се за толико подиже цена за крајње купце.

Осим за домаћинства која директно користе гас за грејање, рачуни ће бити већи и грађанима са даљинским системом грејања. Према речима Душана Даковића, из Агенције за енергетику, колико ће то поскупљење бити зависи од топлана у Србији.

- Цена грејања ће се највише повећати код оних топлана које за производњу топлотне енергије користе само гас - објашњава Даковић. - Има у Србији и топлана које уопште не купују гас од „Србијагаса“, већ користе само мазут, или угаљ, и њихови потрошачи неће осетити ово поскупљење плавог енергента.

Troškovi grejanja stana za sezonu 2013/2014.		
60 m ²	Lož ulje	223.000
	Propan-butan gas	146.000
	Etažno grejanje	137.000
	Prirodni gas	60.000
	TA peć	46.000

И из Удружења топлана Србије објашњавају да ће грејање за домаћинства поскупети у градовима у зависности од тога колико електране у локалним самоуправа користе гас као енергент.

- Ми се посредно, преко још једног добављача, снабдевамо гасом „Србијагаса“ - каже Зоран Шибалић, директор Ужичке топлане.

- За грејање потрошача користимо 60 одсто гас, а око 40 одсто мазут. Тако ћемо са поскупљењем гаса од шест одсто, од почетка септембра и ми подићи цену грејања између два и три одсто. Само прошле године потрошили смо пет милиона кубика гаса, а зима није била јака. Наредне сезоне ће нам сигурно требати више.

СОЦИЈАЛНЕ КАРТЕ

МИНИСТАРКА енергетике Зорана Михајловић је истакла да ће најсиромашнији грађани попусте при плаћању имати и за даљинско грејање и то ове грејне сезоне. Ипак, каже да социјалне карте у енергетици користи око 55.000 људи, а да се очекивало да ће их бити најмање 150.000.

Разлог није то што људи нису угрожени, него то што врло често социјалне установе и електродистрибуције не дају праве информације и грађани не знају да могу да добију тај попуст - рекла је Михајловићева.

Синдикат: Грађевинари немају зашто да славе

Аутор: Бета

Београд - Председник Самосталног синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије Душко Вуковић изјавио је да грађевински радници немају ниједан разлог да славе на јучерашњи Дан грађевинара. Вуковић је рекао да у Србији тренутно ради 68.000 радника у грађевинарству, што је за 3.000 мање него 8. августа прошле године.

„Просечна зарада у грађевинарству је 34.000 динара и само је за око 200 динара већа него прошле године. Плате грађевинара су за 10.000 динара мање од просечних зарада у Србији“, истакао је Вуковић. Он је као један од проблема српске грађевинске индустрије навео доделу послова страним грађевинским компанијама, која домаће фирме ангажују само као подизвођаче радова и немају равноправан третман, док се истовремено држава и грађани задужују за те послове.

Он је рекао да Синдикат очекује од Владе да, докле год да је незапосленост у Србији изнад 15 одсто, не позива страна предузећа и да се не задужује, већ да ангажује домаћу грађевинску оперативу.

„Тражимо да се хитно донесе закон о инспекцијама. То је очигледан пример да нема политичке воље да се уреди систем и око питања рада на црно и сиве економије“, истакао је Вуковић. Према подацима синдиката, око 25 одсто радника у грађевинарству ради на црно.

Кина одобрила кредит од 334 милиона долара за Коридор 11

Аутор: Танјуг

БЕОГРАД – Министарство економије Кине одобрило је данас кредит од 334 милиона долара за градњу Коридора 11, изјавио је данас министар грађевине Велимир Илић и најавио да ће радови почети у септембру.

Кинеско министарство је одобрило кредит, као последња инстанца у предвиђеној процедури, након што је Ексим банка Кине одобрила тај кредит крајем јуна ове године, рекао је Илић Тањугу на пријему поводом обележавања Дана грађевинара.

Предвиђена је изградња аутопута од Обреновца до Уба и од Лајковца до Љига, у дужини око 50 километара, а главни извођач радова је Шандонг хај-спид група из Кине.

„Имамо данас једну радосну вест из Кине - да је њихово Министарство економије, као последња инстанца, одобрило наше пројекте и да у септембру крећу радови”, истакао је Илић у Влади Србије честитајући грађевинарима њихов празник.

Он је истакао да ће бити посла за хиљаде нових радника и да су још „две концесије на прагу потписивања, које ће веома брзо бити у процедури владе”.

Кинези су раније послали Министарству грађевине Србије захтев да раде две концесије на Коридору 11, од моста Земун - Борча до Обреновца, са још једним мостом на Сави и великом сурчинском петљом, као и за концесиону градњу аутопута од Прељине до Пожеге.

Са Косова стигло 9.897 захтева за исплату пензија

Аутор: Јасна Петровић

Од пристиглих захтева само један исправан

Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање стигло је до сада 9.897 захтева за регулисање заосталих пензија с Косова и Метохије, од чега је 7.712 односи на исплату пензија, док су 2.185 захтева поднели наследници преминулог како би остварили право на породичну пензију, потврдио је јуче у разговору за „Политику” Драги Видојевић, државни сектар у Министарству рада и запошљавања.

– Од 9.897 захтева, комплетну документацију поднео је само један пензионер с КиМ коме је Србија 1999. године престала да исплаћује пензије. Очекује се да ће се до почетка исплате првих пензија на КиМ решити питање за још десетак који би у међувремену требало да комплетирају „папирологију“ и тако докажу да су до пре 14 година редовно примали пензију из Србије – објашњава Видојевић.

С обзиром на то да је одлуком суда у Стразбуру и правоснажном пресудом од септембра 2012. године Србији наложена исплата ових заосталих пензија, комитет министара Савета Европе ће 24. септембра размотрити шта је наша земља урадила у међувремену и шта су следећи кораци да би исплата могла да почне.

Упитан какву оцену Савета Европе очекује, Видојевић је оптимиста и каже да је Србија крајем јуна већ доставила податке о томе докле се стигло с овим послом, чиме је показана добра воља да се реши ово питање.

Видојевић јуче није могао да прецизира датум почетка исплате првих пензија на КиМ, истичући да ће се то знати после 24. септембра, а на питање да ли ће се оштећеним пензионерима с КиМ исплатити све заостале пензије од 1999. године до данас, наш саговорник каже да ће се тражити компромис.

– Као што је Хрватска успела да реши то питање на начин да се ове пензије исплаћују од дана ступања на снагу споразума о исплати, а не за све протекле године, тако ће и Србија покушати да постигне договор, што онда неће значити да наша земља треба да обезбеди милијарде евра за исплату, како се то тумачило – објашњава Видојевић.

Он подсећа да је пре 14 година обустављена исплата пензија за око 50.000 пензионера који су то право стекли по неком основу. Радна група при Министарству рада ће до средине августа предложити конкретне мере на основу којих ће ићи исплате, каже Видојевић и додаје да у случају косовских пензија има и парадоксалних ситуација – на само једној адреси у Новом Пазару пријављено је 70 особа које покушавају да остваре ово право. Оправдано се сумња да има много фалсификованих докумената.

Уз најбољу намеру Србије да онима који су остварили право на пензију омогући да наставе да их примају, пензијски фонд има проблем како да дође до већине оних који су поднели захтев за исплату, а документација им није комплетна.

Највећи број захтева пензијског фонда упућен на адресе оних који треба да допуне папире, поштари враћају, јер их на датим адресама нема, каже Видојевић истичући да ће у помоћ позвати и нашег официра за везу на КиМ. Србија је иначе тражила од Унмика да им достави податке оних који имају право на пензију, али ти папири никада нису стигли, каже он.

Да би неко остварио право на пензију са КиМ не сме да прима пензије по два основа, и нашу и косовску, категоричан је Видојевић. Захтев за исплату пензија може да поднесе само онај ко приложи решење о пензији. Биће потребна и потврда идентитета, то јест да се дође лично и да се уз решење о пензији лице идентификује. Потребно је и уверење о животу, при чему сви докази морају да буду усаглашени са законодавством Србије.

Упоредо са прикупљањем захтева у српским установама, у косовској влади су формирали радну групу за неисплаћене пензије и очекују да о томе са властима у Србији започну дијалог. И у Београду су за дијалог и кажу да је право на пензију неotuђиво, али да треба сагледати и друга потраживања.

Синдикати као интересне организације

Аутор: Бранислав Оморац, социолог

Што је више синдиката, могућности за артикулисано испољавање незадовољства се смањују

Пре више од 110 година, 17. маја 1903, у Србији је основана прва синдикална организација. Данас, после толико времена, може се рећи да је стање синдиката врло лоше, као и њихови међусобни односи.

Разједињеност између Савеза самосталних синдиката, Уједињених гранских синдиката „Независност”, Асоцијације слободних и независних синдиката (три највеће синдикалне организације), често је камен спотицања у одбрани интереса радника.

У Србији постоји више од 26.000 регистрованих синдиката! Наиме, по Закону о раду, синдикални лидер не може бити отпуштен док му траје мандат и годину дана после тога (члан 188 Закона о раду).

Послодавац је у обавези да обезбеди послован простор синдикатима и да плаћа активности функционера синдиката. Закон омогућава формирање синдиката са свега три члана, па је и поред формалног испуњења законом тражених услова упитна репрезентативност овакве организације. Неповерање између синдиката је драстично, али не из правих разлога.

Под „правим разлозима” подразумевам различите ставове у погледу реформи, смањења гломазног државног апарата, реструктурирања јавних предузећа.... Не ради се о томе, већ о бенефицијама људи који оснивају синдикат. Због чега у Војсци Србије и Министарству одбране постоји пет синдиката? Или, због чега у полицији постоји 12 синдиката?

Питања која се постављају тичу се у целини гледано синдикалне снаге. Што је више синдиката, могућности за артикулисано испољавање незадовољства се смањују. Интереси запослених су партикуларно заступљени, а шанса за јединствену акцију сведена је на минимум.

Томе у прилог говоре односи између три поменуте највеће синдикалне организације. Када једни протестују, други бојкотују протест. С великим бирократским апаратом унутар својих структура, синдикати су постали разбијачи интереса запослених, уместо да буду њихови заштитници. У Србији се за прва четири месеца ове године на биро за запошљавање пријавило још 170.000 особа.

Свакога дана у просеку без посла остане 640. Број корисника народних кухиња повећан је за 4.000 у односу на претходну годину. Сива економија је енормна, људи се сналазе како знају и умеју. Својим очима сам видео да је запослени у једном предузећу у Новом Саду радио 16 сати дневно 26 дана у месецу.

Укупно, значи, 416 часова, иако је по закону дозвољено, у ванредним околностима, укупно 240! На страну што је за такав напор зарадио четрдесетак хиљада динара. Где су они који начелно бране права радништва да јавности укажу на ове застрашујуће примере?

Зашто синдикати ћуте када се испред наших очију одвија права драма људи који су поштено радили у свом радном веку, а сада не могу да оду у пензију? У прошлој години, за више од 50.000 запослених послодавци нису плаћали доприносе.

Према подацима Пореске управе, крајем марта ове године више од 400 милијарди динара износили су дугови послодаваца по тој основи. Влада је предложила, а скупштина усвојила измене Закона о доприносима, у којима је наведено да тужбе због неуплаћивања доприноса после десет година застаревају.

Шта ће радити људи који не могу да наплате од непоштених послодаваца новац који им је потребан за регулисање радног стажа? Људска права су овим тешко угрожена. Многи на овај начин оштећени имаће озбиљних проблема при регулисању стажа за одлазак у пензију.

Улога синдиката у овом случају јесте вршење притиска на државу да или измени ове одредбе или преузме обавезу исплате припадљивости на себе.

С неверицом се овде гледа на штрајкове у Италији, где три милиона људи изађе на позив синдиката, или у Француској, где на исти позив сви железничари обустављају рад. У Немачкој је, на пример, дошло до фузије синдиката.

Тамо се по правилу најобразованији људи бирају да заступају интересе запослених, а овде су то често они блиски властима, који живе од новца оних које наводно заступају. И то у условима када је незапосленост младих 51,2 одсто, а укупна незапосленост изнад 25 одсто (статистички, у Европи слабије стоје само Босна и Херцеговина и Шпанија).

Трећина пореза овде заврши у сивој зони

Аутор: Д. Вујошевић

Подаци Пореске управе Србије говоре да је прошлог месеца по основу јавних прихода наплаћено 5,8 посто јавних прихода више него што је планирано. У државну касу слило се 70,211 милијарди динара уместо планираних 66,382, а већи приход је коктел веће привредне активности и боље наплате пореза.

У неколико наврата било је појачане контроле наплате фискалних рачуна, а ту активност Пореска управа Србије спроводи да би се побољшала финансијска дисциплина и то се одмах одрази и на бољу наплату.

Како би тек било када бисмо успели да више “сиве” економије пребацимо у легалне пореске канале! А имало би шта да се ради на том плану.

Фонд за развој економске науке ФРЕН је недавно направио студију “Сива економија у Србији – Нови налази и препоруке за реформу”. А један од аутора студије Саша Ранђеловић рекао је да приближно тачна макроекономска процена говори да “сива” економија у Србији односи трећину бруто друштвеног производа. То је 15 посто више него у другим земљама Средње и Источне Европе.

Тај неславни рекорд још ћемо држати. Реалне процене говоре да би се за три до пет година сива економија могла свести на ниво региона. Ако то успемо па и после наставимо озбиљно да радимо, за седам до десет година успели бисмо да дођемо на ниво земаља Европске уније. Да бисмо кренули путем константног умањења сиве економије, потребне су добро осмишљене и синхронизоване мере у фискалној политици.

Студија је показала да се чак 28 одсто предузећа бави “сивом” економијом. Највише су том пороку подложни у грађевинарству – 43 одсто, а у врху су и пољопривреда – 34 одсто, те угоститељство и саобраћај, који су тек за проценат бољи, односно мањи. Државна каса нам је тако празнија, а предузетници који редовно испуњавају обавезе изузетно су незадовољни.

О томе шта очекују од надлежних потпредседник Уније послодаваца Војводине Славко Новаковић каже:

– У Србији легално ради 220.000 предузетника, а још толико их послује у “сивој” зони – наводи он. – Када ми из Уније то кажемо, сви се лако сложе с тим да то треба сузбити јер такво пословање не доприноси ниједном буџету и завија у црно легално пословање. Нажалост, онај други део – а то је озбиљна борба против тог зла – изостаје. Инспекцијске контроле пословања у “сивој” зони су ретке. Ако инспектори у пратњи два полицајца и успеју да дођу до илегалне радионице или друге делатности и поднесу пријаву, ту није крај. На суду се уз помоћ вештих адвоката лако може ”доказати” да је то што се производило рађено за личне потребе и казна изостаје. Надлежни који то толеришу и сматрају да ће тако сачувати радна места у “сивој” зони и тако обезбедити социјални мир, много греше. Проблем незапослености се тако не може решити.

Новаковић објашњава да се толерисањем рада у “сивој” зони предузетницима који ту раде омогућава енормно богаћење на штету државе и оних који раде легално.

Једно од решења, којем су прибегле све земље у региону, јесте доношење закона о занатству. Закон треба да се донесе, али се очигледно заглавио у скупштинској процедури.

Да би то и те како помогло, показују подаци поменуто Студије ФРЕН-а. А она каже да су сивој економији највише склони у предузећима с пет до 19 запослених. То су највише баш занатске радње.

На Сабору у Гучи

Летњи фестивали су душу дали за добру зараду у сивој зони. Знају то добро и у Пореској управи Србије. Зато ће на Сабору у Гучи бити чак 40 пореских инспектора. Они ће контролисати да ли угоститељи и продавци издају фискалне рачуне, обратиће пажњу на то има ли рада на црно и других прекршаја. Колико су у томе успели, знаће се када објаве резултате контроле.

Матић: Исплата дугова за млеко од септембра

Аутор: Танјуг

Директор Шабачке млекарне Зоран Матић рекао је данас да би та фирма у току септембра, када буде усвојен план реструктурирања предузећа, могла да отпочне исплату нагомиланих дугова за преузето млеко од локалних произвођача.

Матић је за Танјуг казао да је Шабачка млекарна у блокади од априла, али да је упркос томе од почетка овог месеца откуп млека увећан за око четири хиљаде литара.

Око сто производјача млека организовало је данас полчасовну блокаду Шабачке млекарне, а организатори тог протеста тврде да им Млекарна дугује укупно око 28 милиона динара, а нека потраживања су настала још пре пет година.

У данашњем шопштењу за јавност Шабачке млекарне наводи се да ће се након усвајања програма реструктурирања стећи услови за гашње свих дугова, а према динамици која ће бити прецизно утврђена.

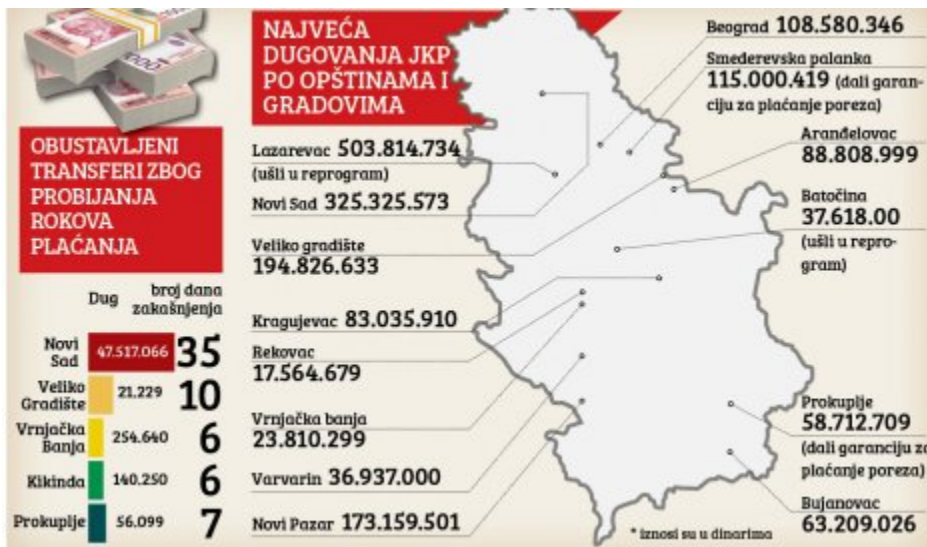
Шабачка млекарна има, иначе, једну од савременијих производних линија за прераду млека у Србији, дневно прерађује око 250 тона млека, а упошљава око 500 радника и сарађује са више од четири хиљаде коопераната.

Ускоро блокада Новог Сада и Великог Градишта

Аутор: Бојана Анђелић

Најкасније за две недеље биће блокирани рачуни свих јавно-комуналних предузећа чији су оснивачи локалне самоуправе а која нису измирила дугове за порезе и доприносе. У Србији готово свака општина

и град имају бар по једно предузеће које дугује Пореској управи, а у највећим проблемима су Нови Сад и Велико Градиште, којима су због пробијања рокова плаћања већ обустављени трансфери из државне касе.

Обавезе према запосленима, као и порез на додату вредност нису се редовно измиривале у чак 170 општина у Србији.

Дугови појединих јавно-комуналних локалних предузећа према Пореској управи су минимални, али су зато дуговања сваког трећег ЈКП већа од милион динара. Највише дугова направила су предузећа у надлежности града Новог Сада и општине Велико Градиште, и они износе више од 300, односно скоро 200 милиона динара. Одмах иза њих су са више од 100 милиона дуга Нови Пазар, Смедеревска Паланка и Београд.

У Пореској управи је за „Блиц” речено да су свим дужницима већ послате опомене за неплаћене обавезе. Уколико у законском року од шест дана од добијања опомене не плате своје дугове, тим предузећима ће бити издата решења о блокади рачуна. На то могу да рачунају најкасније за две недеље.

Овај проблем избегла су само ЈКП која су ушла у репрограм дуга уз гаранцију локалних самоуправа. Од њих 200, само осам. Највећи дуг од око 500 милиона динара има ЈКП Лазаревац, али је општина као оснивач тог предузећа дала гаранцију за њих па је то ЈКП ушло у репрограм који предвиђа враћање дуга на 24 месечне рате. Председник општине Лазаревац Дејан Алимпијевић за „Блиц” каже да се дуг односи на неплаћене порезе и доприносе за запослене.

- То је нажалост једно врзино коло. С једне стране имате грађане и фирме које том предузећу дугују преко 200 милиона динара, а онда исто то предузеће дугује за порезе и доприносе запослених. Дуг производи дуг - то тако функционише и то јесте велики проблем који држава мора системски да

решава, а не да ствари функционишу по систему једног давиш другог храниш - објашњава Алимпијевић.

“Блиц” је покушао да ступи у контакт с председником општине Велико Градиште Драганом Милићем, али се он јуче није јављао на телефон.

Овој општини заједно са Новим Садом, Прокупљем, Кикиндом, Министарство финансија је обуставило пренос новца из буџета (део пореза на зараде који припада локалним самоуправама) зато што су предузећа чији су они оснивачи прекршила закон о роковима плаћања.

Динкић: најпре ће осетити комуналци

На почетку ће бити блокирана та локална комунална предузећа. Ако буду након тога хтели да ипак репрограмирају пореске обавезе, то ће моћи само уз гаранцију општине која им је оснивач. Ако ни тада не би плаћали репрограмиране обавезе, тек тада би се скидао новац локалним самоуправама који су гаранти, каже бивши министар Млађан Динкић.

Немар за неимаре

Аутор: Срђан Димитријевић

Све мање посла и све више ненаплаћених потраживања, упозоравају грађевинари. Око 40 одсто радника у грађевини ради на црно. Послодавци незадовољни што капиталне пројекте као што је мост Борча-Земун не раде наши радници.

У грађевинској индустрији легално ради 71.000 радника за просечну зараду мању од 35.000 динара, а процењује се да још око 30.000 ради на црно. Грађевинари су и најугроженији, јер се највише смртних повреда на раду деси на градилиштима.

На Коридору 11, грађевинци на високим температурама раде у просеку десет сати дневно, а када посао захтева, и прековремено.

"Дневно радимо од пола осам до пола шест и викендом исто. Други викенд идемо кући, а једну суботу и недељу радимо", прича армирач Ђурђевић Халил.

За годину дана број запослених у грађевинарству смањен је за 3.000, а за петину је смањен број изграђених станова и производња грађевинског материјала.

Председник Самосталног синдиката грађевине Душко Вуковић објашњава да око 40 одсто радника у грађевинарству ради на црно и прима плату "испод жита".

Држава мора предузети мере, каже Вуковић и додаје да радницима мора да се смањи број максималних прековремених сати на 200 годишње, јер се, поставља питање како увести младу радну снагу у посао.

Послодавци нису задовољни што капиталне пројекте као што је мост Борча-Земун не раде наши радници.

Домаћи неимари раде као подизвођачи за мање новца, а домаће фирме своју ликвидност решавају позајмљујући по високим каматама.

За пропадање грађевинарства послодавци криве државу, зато што, кажу, разним фирмама дугује између 400 милиона и милијарду евра.

Жарко Шакић из Унија послодаваца каже да се дуг створио тако што предузећа која су добила посао путем тендера, никада нису наплатила урађено.

"Морали су да отпусте раднике, морали су да продају будзашто своју механизацију, морали су да плате ПДВ и све оно остало је ударило по послодавцу", објашњава Шакић.

Гради се duplo мање станова

Стручњаци кажу да је највећи показатељ пада активности у грађевинарству преполовљена станоградња у односу на прошлу годину.

Стручњак за грађевинарство Горан Родић узрок пада види у томе што домаћи грађевинари не добијају послове "ни у рођеној земљи". "Са таквим пословима и референцама могли су да наступе и у иностранству", сматра Родић.

Проблем види и у томе што није обезбеђен Гарантни фонд и што услови тендера нису прилагођени домаћој оперативи, иако је држава највећи инвеститор.

Синдикати и послодавци предлажу да се донесе Закон о инспекцијама да би лакше сузбили рад на црно и траже да се убрзају судски поступци наплате потраживања грађевинских фирми.

Представници Министарства рада обишли су једно највећих градилишта у Београду, на коме свакодневно ради око 500 радника - мост Земун-Борча.

На том градилишту запослени се придржавају свих мера безбедности, а надлежни у Инспекцији рада тврде да је безбедносна ситуација у грађевинарству побољшана од прошле године.

"Превентивним радом инспекције дошло је до смањења смртних повреда на раду у односу на исти период прошле године за 45 одсто, а број тешких повреда на раду превентивним радом инспекције рада смањен је за 60 одсто", наводи директор Републичке инспекције рада Драгољуб Пеурача.

Проблеме грађевинара решава и радна група ресорног министарства. Министар грађевине Велимир Илић најавио је 120 милиона евра вредне послове у Ираку за наше неимаре, који треба да почну ове године.